

Р Е Ш Е Н И Е

№ 284

гр. Перник, 22 октомври 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на десети октомври две хиляди и дванадесета година в състав:

Председател: СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.*** и в присъствието на прокурора Стоилова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д.№ 290 по описа за 2012 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Е.П. *** обжалва решение на РС Перник, постановено по нах дело № 834/12, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 34-0000120/12 г. на н-к областен отдел КД ДАИ – Перник, относно наложена глоба в размер на 1500 лева на основание чл. 93, ал. 1, т.1 от ЗАвтП. В касационната жалба са развити подробни оплаквания за неправилно приложение на материалния закон. Касаторът развива доводи, че решението на съда е незаконосъобразно, както и наказателното постановление в обжалваната част и че същите следва да бъдат отменени.

Ответникът по касационната жалба не взема отношение.

Представител на прокуратурата предлага да се остави в сила обжалваното решение.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от засегнато от акта на АНО и решението на РС Перник.

Разгледана по същество е неоснователна. Касационен състав при Административен съд Перник не намира, че изложените оплаквания за неправилно приложение на материалния закон са основателни за отмяна на решението на РС и НП. В обжалвания съдебен акт са изложени много подробни мотиви за приложимостта на санкционната разпоредба към касатора. Безспорно е и не се спори по делото, че при извършването на проверка, касаторът не е притежавал, по точно не му е издавана “карта за квалификация” за управление на ППС, категория С + Е. Действително, квалификацията му като “шофьор в международни съобщения” от 1982 г., предполага наличие на квалификация за управление на ППС от такава категория, но липсата на въведеното по реда на: чл. 7б от ЗАвтП; Наредба № 41/2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на МТ, чл. 2, задължително притежаване на “карта за квалификация” налага да се приложи санкцията по чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона. Разпоредбата на чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвтП касае липсата на такива документи изобщо (поради неиздаване и др.), но не и тяхното непредставяне в даден момент. В хода на производството пред АНО са представяни писмени доказателства, имащи отношение към

констатирани нарушения, които са оценени от въззивния съд и не са предмет на обжалваното решение. Няма индикации, касаторът да е придобил търсената от контролните органи "карта за квалификация", а безспорно е управлявал МПС, като е извършвал обществен превоз. Изложеното в касационната жалба, че по време на проверката не е бил длъжен да носи/притежава такава карта, защото не е извършвал обществен превоз е безпочвено, при наличие на представените в хода на производството писмени доказателства – СМР, трудов договор.

Не се споделя възражението на касатора, че не е задължен по закон да притежава и носи спорната карта. Това изискване е въведено от законодателя в ЗАвтП и нормативния му регламент за издаване на такава карта е в Наредбата, като в нея са изчерпателно изброени кога и при какви условия се издават тези карти, дори на водачи с многогодишен професионален опит. Ако според касатора, няма задължение да притежава такива документи, той не се вмества в изискванията по тези нормативни актове и фактически не може да извършва дейност по управление на МПС за обществен превоз.

Не са основателни и оплакванията, че за извършвания превоз с описаното МПС и прикачно устройство не е необходимо притежанието на карта за квалификация, както и че не бил извършван обществен превоз. Развитите в тази връзка оплаквания са по отношение непълнота на доказателства, според касатора, не са касационни основания и не са предмет на обсъждане.

Предвид изложеното и след проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, касационният състав приема, че при установяване на административното нарушение и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила.

Нарушението е безспорно доказано и наложената глоба е социално несправедлива, но е с фиксиран размер и не може да бъде намалена.

Воден от горното, Административният съд счита, че решението на Районен съд, гр. Перник, в частта, с която е потвърдено наказателното постановление, е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила, поради което и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, предл. последно от ЗАНН,

РЕШИ:

Оставя в сила решението на районен съд Перник, постановено по н. а. х. д. № 834 по описа на съда за 2012 г., в частта с която е потвърдено НП № 34-0000120 от 2012 на н-к ОО КД ДАИ Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:/п/

Членове:1./п/

2. /п/